

SCHEEPERSHOF

KLUCHT IN 3 BEDRIJVEN

DOOR

J. SILKENS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

Fax: 072 - 5 15 53 66

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SCHEEPERSHOF** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **J. SILKENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

Rolverdeling

Griet Scheepers: boerin van Scheepershof

Marie: haar dochter

Gijs Hamers: de knecht

Bets Bazelmans: een buurvrouw

Sjra Baats: rijke grootgrondbezitter

Sefke: zijn zoon

Henri Zorgeloos

Vera Fonteijn

Jack Wampers: een louche figuur

Peggy van Gelderen

Vrouw Muyzers: een buurvrouw

Decor:

We zien een kamer op een boerderij. De kamer is sober ingericht. Links is een deur, die naar buiten leidt. Deze deur gaat naar binnen open. Rechts is een deur naar de gang, keuken en de overige vertrekken. Bij de rechterdeur staat een klein tafeltje met een telefoon en enkele foto's erop. Tegen de achterwand is links van het midden een raam, dat altijd open staat, met uitzicht op het erf. Onder het raam staat een klein kastje. Rechts van het midden staat een hoge kast.

EERSTE BEDRIJF

(Griet, de boerin, is de tafel aan het dekken. Even later horen we buiten op het erf een hond blaffen. Plots begint de hond te janken. Griet spoedt zich naar het openstaande raam)

GRIET: Zeg Gijs, wat gaan we nu krijgen? Laat die hond met rust. Ik zou maar eens opschieten als ik jou was. We gaan zo eten. *(ze gaat naar rechts en roept)* Marie, schiet op! Je komt dadelijk nog te laat op je werk! *(dekt verder de tafel. Even later gaat Griet rechts af. Niet lang daarna komt Gijs links op met de post. Hij legt die op tafel. Hij kijkt door de openstaande rechterdeur en snoept dan stiekem van de gedekte tafel. Gijs heeft altijd een pet op. Griet komt weer op van rechts)* Zo, ben je daar eindelijk. Zeg, je moet eens ophouden met die hond zo te plagen. Wat heb je daar aan? Laat dat beest toch met rust. Die heeft je toch niets gedaan.

GIJS: Ach, die akelige kefhond wilde de postbode aan de broek. Dat is altijd hetzelfde liedje met dat beest. Die arme Pierre durft dadelijk niet eens meer op ons erf te komen. Dat moet hij de volgende keer toch niet meer proberen, anders gooi ik hem ook nog die andere klomp naar zijn kop. Zal hem leren de postbode lastig te vallen.

GRIET: Waag het niet kerel. *(ziet nu pas dat Gijs overal hooi op zijn kleding heeft)* En maak eens rap dat je buiten komt, lelijke viespeuk dat je bent. Hoe haal je het in je hoofd? *(duwt hem naar buiten)* Ga eerst eens buiten je kleren afkloppen. En waag het niet om zo nog eens binnen te komen. *(raapt hooi op van de vloer)* Die mannen zijn overal hetzelfde. Die zien niet wat voor een werk je hier in huis hebt. Heb je eindelijk alles schoon, maken die er weer een varkensstal van.

MARIE: *(op)* Wat ben je toch aan het mopperen op de vroege morgen, mam? *(gaat aan tafel zitten en begint een boterham te smeren)*

GRIET: Ach, die Gijs met zijn konijnen. Heb ik verdorie gisteren hier alles gepoetst.....Kan ik dadelijk weer opnieuw beginnen.

MARIE: Ach mam, volgens mij heb je echt een poetsmanie. Dat beetje hooi heb je toch zo opgeraapt. Maak je toch niet zo druk.

GRIET: Jij hebt gemakkelijk praten. Jij zit de hele dag op kantoor. Als ik niet uitkijk, loopt die Gijs met zijn vuile schoenen gewoon door de woonkamer.

MARIE: Ja, ja. Nu ren toch niet zo rond. Ga eens zitten en doe niet zo ongezellig. *(Griet gaat ook zitten en Marie schenkt koffie in)* Is

er nog iets bijzonders bij de post?

GRIET: (*kijkt stapeltje na*) Rekening, rekening, niets als rekeningen. Hoe moeten wij dat allemaal betalen? Ik weet het niet meer (*zij schudt mismoedig haar hoofd*)

MARIE: (*legt arm om haar schouder*) Ach mam, ik ben er toch ook nog. Ik kan je toch ook helpen. Als het moet, mag je mijn hele salaris hebben. Dat weet je toch.

GRIET: Ik weet, meisje. Maar of ik daar wel goed aan doe? Ik moet ook aan jouw toekomst denken. En dat is hier toch maar een vervallen boel. De pannen moeten worden vernieuwd, de goten lekken en de stal valt bijna in elkaar en dan wil ik het nog niet over die vochtige muren hebben. Is het de moeite wel allemaal waard om daar zo voor te blijven ploeteren?

MARIE: Maar mam, Scheepershof is al meer dan 150 jaar in het bezit van de familie Scheepers. Dat kunnen wij toch allemaal niet zo maar opgeven? Pap zou zich in zijn graf omdraaien.

GRIET: Ik weet Marie (*zucht*) Maar goed dat hij dat allemaal niet meer heeft hoeven mee te maken. Zo is hem in ieder geval veel ellende bespaard gebleven.

MARIE: Hoeveel moeten wij nu al weer betalen?

GRIET: (*opent de rekeningen*) Eens kijken. € 734 aan de belasting; € 258 aan gas en licht en nog eens € 487,50 aan de verzekering. Die denken zeker allemaal dat wij een ezel hebben, die geld schijt. Ik vraag me af hoe wij dat allemaal moeten betalen? Als het zo verder gaat, moet ik Gijs deze maand ontslaan.

MARIE: Maar dat kun je toch niet maken? Iemand die hier zijn hele leven lang heeft gewerkt. Die kunnen wij toch niet als oud vuil aan de straat zetten? Waar moet die op zijn oude dag nog naar toe? Nee, dan verkoop ik mijn autootje wel en ga ik met de fiets naar het werk. Veel is die oude roestbak van mij niet meer waard, maar alle beetje helpen. Is trouwens ook nog goed voor de lijn.

GRIET: Nee Marie, dat.....(*men hoort gestommel*) stil! Daar komt Gijs. Laat hem in vredesnaam niets merken.

GIJS: (*links op*) Er waren weer een paar kippen er vandoor. De draad is hartstikke versleten. Overal gaten. Het wordt hoog tijd dat ik nieuwe draad en nieuwe palen bij de Boerenbond ga halen.

GRIET: Kom, ga zitten Gijs. Dat kan nog wel even wachten (*ze beginnen te eten; Gijs eet altijd snel en gulzig*)

GIJS: Jij hebt makkelijk praten. Ik kan een paar keer per dag achter die beesten aansjokken. De hele tijd zitten ze bij Verstappen in de tuin en gisteren zat de haan zelfs bij Clara in de goede kamer. Dat

beest kan ik onderhand elke dag bij Clara weghalen. De mensen gaan onderhand iets van mij denken.

GRIET: Och Gijs, nog even en dan ben je er vanaf (*realiseert zich plots dat ze zich versproken heeft*)

GIJS: Wat bedoel je?

GRIET: Ik...ik...ik wou de haan slachten en er soep van trekken.

GIJS: Soep trekken van een haan? En wat voor een? Dat mager scharminkel? Tjonge, jonge, dan is het al ver gekomen. En daarbij is dat akelig beest zo oud als Methusalem. Nee, van zo'n taaie rekel, kun je beter pruimtabak maken.

GRIET: Nog een kop koffie, Gijs?

GIJS: (*met volle mond*) Mmmm.

GRIET: Marie, schenk jij Gijs nog een kop koffie in? En Gijs, eet toch niet zo gulzig. Je doet alsof je uitgehongerd bent en hier niets te eten krijgt. Er staat nog genoeg op tafel hoor!

GIJS: ik heb honger.

GRIET: Dat gaat allemaal hup, hup in die betonmolen. Eet toch eens rustig. Hoe vaak moet ik je dat nog zeggen?

GIJS: We waren vroeger met 6 kinderen thuis. En als dan de pan op tafel kwam om te soppen, dan moest je wel snel eten, anders hadden de anderen alles al opgegeten. En een haring werd vrijdags met acht personen gedeeld. Met acht zeg ik jullie.

GRIET: Begint die al weer over vroeger te leuteren. Man, hou op. Wij leven nu. Die plaat ken ik onderhand van buiten.

GIJS: (*hond begint weer te blaffen*) Oh nee, daar begint die al weer.

GRIET: Volgens mij komt daar iemand. Marie, kijk eens wie dat is.

MARIE: (*bij het raam*) Oh nee, ook dat nog. Daar komt die van Bazelmans.

GIJS: Oh, dan hoef ik de krant niet meer te lezen. Kan ik mij die moeite besparen. Verschrikkelijk. Dat mens komt hier ieder moment van de dag over de vloer. Dat ze toch thuis blijft. Die heeft hier niks verloren.

GRIET: Gijs, gedraag je. Je hoeft haar niet zo duidelijk te laten merken dat je haar niet moet.

GIJS: Goed, goed. Ik zeg al niets meer.

MARIE: (*plagerig*) Wie weet Gijs, misschien heeft ze wel een oogje op jou. Is toch een aardige vrouw. Is dat niets voor jou?

GIJS: Wat moet ik met zo'n oude taart?

BAZELMANS: (*op*) Goede morgen, goede morgen. Lekker aan de koffie?

GIJS: Nee, wij.....(*Griet schopt hem tegen zijn schenen*) Au! (*tegen Griet*) Ja, ja, ik zwijg al.

GRIET: Ook een kop koffie, Bets?

BETS: Ik weet niet. Eigenlijk heb ik niet veel tijd.

GRIET: Kom, zeur niet. Pak een stoel en ga zitten. Marie, schenk jij vrouw Bazelmans een kop koffie in?

MARIE: Is goed. Maar dan ga ik wel, anders kom ik te laat (*kijkt op haar horloge*) Lieve hemel, al bijna kwart voor negen. (*pakt haar tas en sleutel*) Gijs, jij schenkt vrouw Bazelmans wel een kop koffie in, hè? Ik kom anders te laat op mijn werk (*Gijs verslikt zich in zijn koffie*)

BAZELMANS: Ja, dat doet Gijs wel of niet Gijs? Ik zag dat je vanmorgen al voor dag en dauw bij Clara was. Ik moet jou eens in de gaten houden, kereltje. Kijk maar uit Griet. Vandaag of morgen hebben we nog een bruiloft op Scheepershof. (*Gijs zet kopje en schoteltje met het nodige kabaal neer en hij houdt daarbij zijn vingers in het kopje*).

MARIE: Dan ben ik weg, hè. (*gaat even links af, maar komt direct weer terug*). Och ja, ik heb vanmiddag vrij. Dan help ik wel. Zodat we op tijd bij.....je weet wel zijn (*Griet kijkt verbaasd*) Ach, je weet wel.

GRIET: Oh ja, is goed (*Marie links af*)

BAZELMANS: Och, moet je vanmiddag nog ergens naar toe?

GIJS: Ja, nieuwsgierige neuzen met lange.....(*krijgt opnieuw schop van Griet*) Au (*Bazelmans kijkt hem verbaasd aan*) Die stomme tafelpoot.

BAZELMANS: Maar wat zie ik dan nu? Heb je nieuwe peperkoek, Griet? Vind je die lekkerder dan die van de bakker?

GRIET: Wil je ook een snee?

BAZELMANS: Ik weet niet....

GRIET: Hier, kun je zelf eens proeven.

BAZELMANS: Nou, omdat je zo indringt.

GRIET: Gijs, je moet er ook suiker en melk indoen. Weet je nu nog steeds niet wat vrouw Bazelmans in haar koffie moet?

GIJS: (*mompelt binnensmonds*) Ja, wat wil je. Die komt hier onderhand ieder uur van de dag over de vloer.

BAZELMANS: Wat zei je daar Gijs?

GIJS: Ik vroeg of je ook suiker en melk moest.

BAZELMANS: Nee, alleen suiker. Ik drink 'm graag zwart (*Gijs pakt de suikerpot en houdt een lepeltje suiker klaar*) Ik zal wel stop

zeggen. *(Gijs haalt de schouders op en terwijl Bazelmans verder ratelt, doet Gijs telkens lepeltjes suiker in haar kopje)* Hmm, dat is lekker zeg. Die is niet zo zoet als die van de bakker. En scheelt dat nu ook in prijs?

GRIET: Niet veel.

BAZELMANS: Ik vind 'm wel lekker. Laatst heb ik peperkoek in de stad gekocht. Daar was reclame op. Die was 50 cent goedkoper. Maar die hebben me mooi te pakken gehad. De datum was verlopen. Nou, mij zien ze daar niet meer terug, hoor. Ik laat me toch niet besodemieteren.

GRIET: Ja, ja, goedkoop is duurkoop. Dus je vindt deze peperkoek ook lekker? Die heb ik in die nieuwe winkel in het dorp gekocht.

BAZELMANS: Eerlijk gezegd weet ik niet of die lekker is. Ik ben vergeten te proeven. Wacht, ik pak nog een snee. *(pakt ongevraagd een snee en stoot daarbij tegen de arm van Gijs. De suiker vliegt over de tafel).*

GRIET: Gijs, wat doe je nu? Moet je eens kijken. De suiker ligt zelfs in de boter. Kerel, ik wou dat je de schijt kreeg.

GIJS: Ik denk dat ik maar beter naar mijn kippen kan gaan. Wat heeft dat mens toch vanmorgen? Ik kan vandaag niets goed doen *(links af met boterham in zijn hand)*

BAZELMANS: Ik heb met je te doen Griet. Met zo'n oude mopperkont zit je toch maar mooi opgescheept. Wat denk je, zou dat nog wat worden met Clara?

GRIET: Weet ik niet. Ik heb wel iets anders aan mijn hoofd en eerlijk gezegd interesseert het me ook niet. Dat ze maar doen. *(Bazelmans drinkt en trekt een zoet gezicht).* Wat is er Bets? Voel je je niet lekker?

BAZELMANS: Volgens mij heeft Gijs de halve suikerpot in mijn koffie gekieperd. Bah, wat is die zoet.

GRIET: Oh, die kerel kun je ook niets laten doen. Wacht, dan schenk ik een nieuw kopje in *(maakt aanstalten om nieuw kopje uit de kast te pakken).*

BAZELMANS: Nee, laat maar. Een andere keer misschien. Ik moet weer gaan, want ik moet nog zoveel doen *(staat op. Er wordt geklopt)*

GRIET: Wie is dat nu al weer op de vroege morgen? Ik heb Rex niet horen blaffen. Gijs is zeker met hem gaan wandelen. Ja, kom maar binnen. *(Bazelmans kijkt ondertussen door het raam om te kijken wie daar is)*

HENRI: *(links op met rugzak op zijn rug en met een paar stevige*

wandelschoenen aan; in zijn hand heeft hij een wandelkaart. Hij doet de rugzak af en zet die vlak bij de deur) Goede morgen samen. Sorry, dat ik hier zo maar binnen kom vallen. Mag ik me even voorstellen? Mijn naam is Henri Zorgeloos. Ik loop die nieuwe wandelroute van Mook naar Maastricht en ik wou vragen of ik hier vannacht in het hooi zou mogen slapen. In de hele omgeving is geen hotel te vinden waar je kunt overnachten.

BAZELMANS: Van Mook naar Maastricht? Helemaal te voet?

HENRI: Oh, dat stelt niets voor. Ik heb een paar weken vakantie genomen en dan loop ik graag van die grote afstanden. Ik heb gehoord dat hier in de buurt een mooi kasteel moet liggen.

BAZELMANS: Oh, dat is minstens de oude Borg.

HENRI: Is dat nog ver?

GRIET: Een uurtje lopen, denk ik.

HENRI: *(zoekt op wandelkaart)* Oh ja, hier staat het. Kasteel de Oude Borg. Is dat de moeite waard?

BAZELMANS: Een stapel oude stenen en een paar vervallen gebouwen. Maar men heeft daar wel een mooi uitzicht en in dat restaurant krijg je een goede kop koffie en een flink stuk vlaai.

GRIET: En wat dat slapen betreft jongeman, je mag gerust hier in huis slapen hoor. Je bent onze gast en je hoeft niet in het hooi te gaan liggen. Ik heb nog een bed vrij op de logeerkamer. Ik wil je die kamer wel even laten zien.

HENRI: Och, doe geen moeite, ik...eh...

GRIET: Nee, nee, kom maar mee *(beiden rechts af)*

BAZELMANS: *(kijkt ze na en gaat dan naar de achtergebleven rugzak).* Henri Zorgeloos, Aldeneik. Waar zou dat liggen?

GIJS: *(deur gaat open en knalt tegen Bazelmans haar achterwerk. Bazelmans vliegt over de rugzak)* Bij Putbroek, nieuwsgierige neus. Wat ben je weer aan het neuzen?

BAZELMANS: *(krabbelt overeind)* Kun je niet uit je doppen kijken? En ik was niet aan het neuzen. Man, hoe kom je daarbij? Ik struikelde gewoon over die rugzak. Weet je, jullie hebben namelijk bezoek gekregen. Ene Henri Zor...

GIJS: *(geërgerd)* Dat interesseert me geen fluit. Heb je niets beters te doen? Zit je wat te kletsen en te lanterfant. Je houdt ons van het werk af.

BAZELMANS: Phoe, jij en werken. Je moet maar niet denken dat ik dat niet zie. De halve tijd zit je bij je kippen te koekeloeren. Als ik niet beter wist, zou ik denken dat je zelf eieren aan het leggen was. Maar ik ga al, oude kletsmaajor. *(af)*

GRIET: *(rechts op)* Zeg Gijs, waar is Rex of ben je met hem gaan wandelen? Ik heb hem niet horen blaffen.

GIJS: Nee, ik heb zijn hok weer op de oude plaats gezet. Je raakt dadelijk geen ei meer kwijt, omdat de mensen door dat geblaf niet meer aan de deur durven te komen.

GRIET: Ja, maar zo kan ik niet horen of er iemand komt.

GIJS: Die melden zich heus wel. En als het slecht volk is, kun je Rex er altijd nog op af sturen.

GRIET: Oh Gijs, mag ik voorstellen: Dit is meneer Zorgeloos. Hij blijft hier vannacht op de logeerkamer slapen. Hij loopt die nieuwe wandelroute, die ze beneden bij het broek hebben aangelegd.

GIJS: Wandelen.....dat is toch niet te geloven. Als ik vroeger zoiets tegen mijn vader had gezegd...phoe....die had me iets anders verteld. Wat wandelen, jongen? Zet dat maar uit je hoofd. Niks ervan. Er wordt gewerkt en hoe langer hoe harder. Maar die jongelui van tegenwoordig. Dat ze toch een riek pakken. Dan kunnen ze zich ook moe maken *(links af)*

HENRI: Die is geloof ik niet goed over mij te spreken.

GRIET: Och, dat lijkt maar zo. Gijs is een oude mopperkont, maar hij heeft een hart van goud. Wilt U een kop koffie?

HENRI: Nee, doe geen moeite. Als U het niet erg vindt, wandel ik nu naar dat kasteel "De Oude Borg."

GRIET: Zoals U zelf wilt. Als U tegen de middag terug bent, kunt U mee-eten. Wacht, ik zal Uw rugzak even in de logeerkamer zetten.

HENRI: Niet nodig *(grijpt haastig de rugzak en brengt die naar zijn kamer; Even later komt hij terug)* Zo, dan ben ik weg mevrouw.....

GRIET: Scheepers.

HENRI: Hoie! *(links af)*

GRIET: *(kijkt hem na)* Henri Zorgeloos. Ja, ja, jongen. Je hebt het maar goed en je kunt onbezorgd door de wereld wandelen. En je doet je naam alle eer aan *(gaat tafel afruimen; Er wordt geklopt)* Wie kan dat nu alweer zijn? Binnen! *(Baats links op. Hij is altijd geheel in het zwart gekleed en hij draagt ook een zwarte hoed)* Och, kijk eens aan, boer Baats. Wat verschaft ons de eer al zo vroeg op de morgen?

BAATS: Dag Griet. Ik zal maar direct met de deur in huis vallen. Ik ben hier voor zaken. Ik wou eens met je praten.

GRIET: Ga toch zitten, Baats *(doet dat en hij legt zijn zwarte hoed op een stoel)* Een kopje koffie?

BAATS: Nee dank je wel, ik kom juist van tafel. En te veel koffie is

slecht voor mij maag. Daar krijg ik altijd maagzuur van en daar heb ik dan de hele dag last van (*Baats gaat zitten*)

GRIET: (*voelt zich ongemakkelijk; korte pauze*) Mooi weer vandaag, hè?

BAATS: Van mij mag het iets koeler worden (*wrijft zakdoek over voorhoofd; weer pijnlijke stilte*)

GRIET: Wil je echt geen kopje koffie?

BAATS: Nee...nee, bedankt (*pauze*) Laat ik maar ter zake komen. Ik wilde nog eens over die wei van jullie op het Muggenbroek praten. Wil je die nog steeds niet aan mij verkopen?

GRIET: Nee, nee en nog eens nee. Dat heb ik toch al honderd keer gezegd. Hoe vaak moet ik dat nu nog zeggen?

BAATS: Ja, weet je. Over 3 maanden is mijn nieuwe stal klaar en dan kan ik die wei van jullie goed gebruiken.

GRIET: Die wei is niet te koop, Baats. En jij bent wel de laatste aan wie ik die wei verkoop. Je hebt mijn Peter jarenlang getreiterd met die weg. Waarom mocht mijn Peter niet over die veldweg van jou? Nee, je liet hem 3 km omrijden. Dat ben ik nog niet vergeten, Baats. En dat alleen omdat mijn man toen die wei al niet aan jou wilde verkopen. Peter verkocht ze niet aan jou en ik ook niet. Je hebt het halve Muggenbroek al in je bezit en nog krijg je je hals niet vol.

BAATS: Maar ik moet ook aan mijn Sefke denken. Die wil ik goed verzorgd achterlaten.

GRIET: Oh, en nu denk jij die wei voor een habbekrats van een arme weduwe te kunnen kopen. Maar dan sla je wel op een aas, Baats.

BAATS: Maar die wei van jullie heb ik nodig. En ik betaal er ook een schappelijk prijs voor. Jullie doen toch niets met die wei. En dat beetje hooi is toch zeker niet de moeite waard om die wei aan te houden.

GRIET: Schrijf die wei maar onder je schoenen, Baats. Ik verkoop ze niet aan jou.

BAATS: (*staat op*) Dan moet je het zelf maar weten. Maar wat Baats wil hebben, krijgt die ook. Knoop dat maar goed in je oren. Daar kom je nog wel achter. En straks heb je er misschien wel spijt van dat je niet naar mij geluisterd hebt.

GRIET: Daar zou ik toch maar niet op rekenen.

BAATS: Wij spreken elkaar nog wel. Misschien ben je straks wel blij dat je die wei aan mij kunt verkopen. Maar of je dan dezelfde goede prijs krijgt, waag ik te betwijfelen. Goede dag (*links af, maar hij laat zijn hoed op de stoel liggen*)

GRIET: Verschrikkelijk, wat een iezegrim. Die meent zeker dat iedereen in de houding springt en voor hem klaar staat als hij met zijn vingers knipt. Ik beklaag die arme Agnes van hem. Met zoiets zit je toch maar mooi opgescheept. (gaat zitten) Eens kijken wat er nog meer bij de post is. Van al die rekeningen word ik niet goed. Maar wat is dat? Weer een brief van de notaris? (*opent brief*) “Geachte mevrouw Scheepers. Hierbij delen wij U mede dat wij helaas genoodzaakt zijn Uw boerderij openbaar te verkopen, volgens...ja...artikel huppeldepup, daar de termijn van 14 dagen verstreken is en U ondanks onze herhaalde verzoeken nog steeds niet het openstaande bedrag van € 136.050,75 hebt voldaan. Dit bedrag wordt verhoogd....

BAZELMANS: (*links op*) Ik zag Baats van het erf lopen. Moest hij iets bijzonders?

GIJS: (*door openstaand raam*) Boerin, boerin....kom eens vlug helpen. De kippen zijn eruit en bij Muzers op het land aan het scharrelen. En hij heeft daar gisteren pas gezaaid.

GRIET: Oh nee....Bets, ik ben zo terug (*links af*)

BAZELMANS: Ja, wat wil je, de palen zijn hartstikke verrot en de draad is allang versleten. Kun je eens zien wat er gebeurt als er geen man meer in huis is. Alles is verwaarloosd en van die oude knar Gijs kun je ook niet meer veel verwachten. Die is nog te lui dat hij uit zijn ogen kijkt. (*gaat zitten; ziet brief; kijkt rond en begint te lezen*) Nee maar, geen wonder. Die barsten van de schuld. Nog even en dan gaan ze met de kraaien de lucht in. (*geklop*) Ja, binnen (*Bazelmans legt de brief snel terug en gaat staan*)

BAATS: Dag Griet...oh, dag Bets, ik dacht dat Griet hier was. Waar is die naar toe? Ik heb mijn hoed laten liggen.

BAZELMANS: Die zit met Gijs achter de kippen aan. Die zitten bij Muzers op het land. Je kunt nog meedoen als je wilt.

BAATS: Ik heb wel wat anders aan mijn hoofd. Maar wat wil je? Die oude Gijs kan dat alleen niet meer aan en Marie zit de hele dag op kantoor. En wat moeten die twee vrouwen hier alleen op zo'n grote boerderij? Dat ze de kraam toch verkopen. (*zet zijn hoed op en wil afgaan*).

BAZELMANS: Dat zal wel niet lang meer duren.

BAATS: (*die juist wilde vertrekken*) Wat bedoel je?

BAZELMANS: Ik hoop wel dat het onder ons blijft (*kijkt schichtig rond*) Die barsten van de schuld en het zal wel niet lang meer duren of ze moeten van de boerderij af.

BAATS: Wat ben je toch aan het bazelen? Die gaan dat zo'n lopend dagblad als jou toch niet onder de neus hangen.

BAZELMANS: Misschien kun je die wei op het Muggenbroek wel voor een habbekrats krijgen. Daar zit je toch al jaren achteraan. En wie weet, misschien krijg je de boerderij er ook nog wel bij.

BAATS: Wat bedoel je? Ik snap er geen jota van. Kun je je niet eens wat duidelijker uitdrukken?

BAZELMANS: Je krijgt niet zo maar een brief van de notaris.

BAATS: Van de notaris?

BAZELMANS: Ja, ik heb hem zelf gelezen. Ja, stom toevallig natuurlijk. Ze hebben zoveel schuld dat ze binnen 14 dagen moeten betalen, anders wordt alles verkocht. Hier kijk zelf maar *(geeft hem de brief)*

BAATS: *(leest vluchtig)* Interessant.

BAZELMANS: Ik hoop dat je nog eens aan mij denkt als de kersen rijp zijn. Ik denk dat deze informatie wel een paar emmertjes waard is.

BAATS: We zullen wel eens zien *(links af)*

BAZELMANS: Zuinige krent, ik help je er wel aan denken hoor. Eens kijken of ze die kippen ondertussen gevangen hebben en dan moet ik die van Muyzers toch eens gaan vragen of die dat wel allemaal goed vinden *(links af)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto